

Μητροπολίτης Καστορίας Καλλίνικος: «Έλα, παιδί μου, ας βάλουμε μια νέα αρχή»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας](#)

• Τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας Καλλινίκου

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἡ ἀρχή τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους προβάλλει σήμερα.

Ἡ κάθε νέα ἀρχή, εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ, πού δίνει ἔμπνευση, θάρρος καί ὁρμή.

Ἡ πρώτη ἀρχή δόθηκε στόν ἄνθρωπο μέ τήν δημιουργία του ἀπό τόν Θεό, ὁ Ὅποιος δημιούργησε τόν Ἀδάμ καί τήν Εὕα ἀπό τό μή ὄν στό εἶναι, ἀπό τήν ἀνυπαρξία στήν ὕπαρξη.

Οἱ Πρωτόπλαστοι δέν συνέχισαν τήν πορεία τους πρός τήν τελείωση, ἀλλά ὑποκύπτοντες στόν πειρασμό τῆς αὐτοθέωσης, ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τήν πηγή τῆς

ζωής.

Καί ὁ Ἀδάμ ἐκάθισε ἔναντι τοῦ Παραδείσου καί ἔκλαιγε πικρῶς. Σέ αὐτό, ὅμως, τό πικρό κλάμα, ἐνυπῆρχε καί ἡ ἐλπίδα γιά μιὰ νέα ἀρχή.

Ἡ δεύτερη ἀρχή γιά τόν ἄνθρωπο δόθηκε μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί μέ ὅλα τὰ γεγονότα τῆς θείας Οἰκονομίας.

Μετά τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀκούγεται ἡ μακαρία Του φωνή πρὸς τοὺς δικαίους πού βρίσκονταν στὸν ἅδη: «Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον» (Κοντάκιο Σταυροπροσκυνήσεως).

*

Ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὡς ἰδιαίτερη ὑπόσταση, ἔχει τήν πρώτη ἀρχή ἀπὸ τήν γέννησή του, ἀπὸ τό μὴ ὄν στό εἶναι.

Καί εἶναι μακάριοι οἱ ἄνθρωποι πού γνωρίζουν ὅτι, ἐρχόμενοι στό εἶναι, πορεύονται πρὸς τὸν Θεό, τηρώντας τίς ἐντολές Του, καλλιεργώντας τίς ἀρετές, θεραπεύοντας τὰ πάθη, ἀγωνιζόμενοι νά ἀποκτήσουν τήν τελεία ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό καί τόν ἄνθρωπο.

Τήν εὐλογία αὐτῆς τῆς γνώσης, τήν ἔχουμε οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία μας διασώζει τήν ἀλήθεια γιά τὸν Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Γνωρίζουμε, δηλαδή, ποῦ πορευόμαστε.

Στὴν πορεία μας αὕτῃ συναντοῦμε πολλά ἐμπόδια, πού συχνά φαντάζουν ἀνυπέρβλητα.

Ἐμπόδια ἀπὸ τὸν παλαιό μας ἐαυτό: πάθη, λάθη, πτώσεις, ἀμέλεια, ἀδυναμία, ἐγωϊσμός, ἀναισθησία, ἀμετανοησία.

Ἐμπόδια ἀπὸ τίς ἐπιφορές τοῦ βίου: ἀσθένειες, ἀδικίες, ἀνέχεια, ἀνεργία, κοινωνικὴ ψυχρότητα, μόνωση.

Προκλήσεις ἀπὸ τό ἄθεο περιβάλλον καί ἀπὸ τὸν ἀλαζονικό, ἐμπαθῆ καί ἀποστάτη κόσμο.

Ἄλλοτε αἰσθανόμαστε φορτωμένοι μέ μεγάλα βάρη καί ἐνοχές. Θά ἐπιθυμούσαμε νά γυρίσουμε τὸν χρόνο πίσω· νά θεραπεύσουμε πληγές, νά σβήσουμε χρέη, νά «κολλήσουμε τό γυαλί πού ἔσπασε», νά αἰσθανθοῦμε πάλι νέοι ψυχικά.

Θά ἐπιθυμούσαμε νά σβήσουμε τό καταπιεστικό παρελθόν «πατώντας delete (ντιλίτ)», ὅπως θά ἔλεγαν οἱ νέοι, γι' αὐτά πού μᾶς βαραίνουν.

Γεμάτοι βάρη καί προβλήματα ἀναζητοῦμε μιά «νέα ἀρχή».

Περιμένουμε μιά φωνή νά μᾶς πεῖ: «Ἐλα, παιδί μου, ἄς βάλουμε μιά νέα ἀρχή».

Οἱ μοναχοί, ὅταν εἶχαν πτώσεις καί ἀδιέξοδα, ἔτρεχαν στούς Ἀββάδες τῆς ἐρήμου. Καί οἱ Ἀββάδες τούς στήριζαν, λέγοντάς τους: «Ἄς βάλουμε μιά νέα ἀρχή μετανοίας». Γιατί ἡ μετάνοια σβήνει τό βεβαρυμένο παρελθόν καί δίνει ἔμπνευση γιά τό μέλλον.

*

Ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ μᾶς δίνει πολλές εὐκαιρίες γιά νά βάλουμε νέα ἀρχή.

Μᾶς χαρίζει τίς Δεσποτικές Ἑορτές, ὅλες τίς Ἑορτές γενικότερα, κατά τίς ὁποῖες τελοῦνται τά Μυστήρια τῆς Ἐξομολόγησης καί τῆς θείας Εὐχαριστίας καί δυναμώνει ἡ ἀγάπη μας γιά τόν Χριστό.

Μᾶς χαρίζει τήν ἀρχή τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, κατά τήν ὁποία ἀναλογιζόμαστε τά παλαιά, ὅχι γιά νά βαρύνουμε τήν καρδιά μας, ἀλλά γιά νά τά σβήσουμε μέ τήν μετάνοια καί τήν συγχώρηση.

Ἀρχή τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, γιά νά ἐπεκταθοῦμε πρὸς τά ἐμπρός, στήν πορεία πρὸς τήν τελείωσή μας, πρὸς τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας, πρὸς τήν ἀπόκτηση τῶν ἀρετῶν καί τῆς τελείας ἀγάπης γιά τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο.

Νέα ἀρχή, γιά νά παρακαλέσουμε τόν Χριστό καί τούς Ἁγίους Του, νά μᾶς βοηθοῦν στήν καθημερινότητά μας, ὥστε νά μή γίνεται αὐτή ἐμπόδιο στήν πνευματική μας ζωή, ἀλλά νά συντελεῖ στήν πνευματική προκοπή.

Νά βάλουμε νέα ἀρχή συμπεριφορᾶς, γιά νά μή πληγώνουμε τούς ἄλλους, ἀλλά νά τούς εὐεργετοῦμε.

Νά βάλουμε νέα ἀρχή λογισμῶν, γιά νά μή μᾶς κλέβουν τήν ζωή, νά μή μᾶς ἀχρηστεύουν, νά μή μᾶς φονεύουν, ἀλλά νά εἶναι καλοί λογισμοί, πού θά μᾶς δημιουργοῦν ἔμπνευση, ταπείνωση καί κατάνυξη.

Νά βάλουμε νέα ἀρχή γνώσης, μέ πνεῦμα μαθητείας, σάν παιδιά πού πηγαίνουν πρώτη φορά στό σχολεῖο, ἔτοιμοι νά ρουφήξουμε τήν γνώση πού ὁ Θεός μᾶς προσφέρει μέσα ἀπό τήν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας.

*

Νέα ἐκκλησιαστική χρονιά ἀνοίγεται ἐνώπιόν μας, μέ τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός μας, ὅπως μᾶς διηγήθηκε ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα (Λκ. δ'), ἦρθε νά εὐαγγελιστεῖ, νά στηρίξει, νά θεραπεύσει, νά ἐλευθερώσει, νά φωτίσει, νά συγχωρήσει, νά δώσει ἐλπίδα καί ζωή.

Ἄς ἀκούσουμε πάλι, ἀδελφοί, τήν φωνή τοῦ Χριστοῦ:

«Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστίν» (Ματθ. ια').

Ἄς ἀκούσουμε τήν φωνή τοῦ Ἀββᾶ Πατέρα μας, πού ἐπαναλαμβάνεται μέ τό στόμα τῶν Ποιμένων καί τῶν Ἀββάδων κάθε ἐποχῆς:

«Ἐλα, παιδί μου, ἄς βάλουμε μιά νέα ἀρχή».

Μέ πατρικές εὐχές καί εὐλογίες

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Καστορίας Καλλίνικος